[נפיל לכ.]

סמג עשין לו סושים חו"מ

עין משפנו

כא ב מיי' פ'ינ מסג'י רולת כלכה ו:

[מותח פינ]

סב נ מיי׳ פיח מסל׳ ברושת כליב:

ם ד (וכרב אלפס פיה דב"ב דף ריא]:

סד ה מיי' פיה מכלי נהלות כליצ ופי בהשגות וכמ"מ משין לו טושים חו"מ סיי טביף ה [וברד אלפס שה] : כש סעיף

םה וש נמנים:

כו ו מיי׳ שם הלייג סמג של עום ע שם [וברב אלפם שם] :

[עי' ערכין ג.]

לה עיין עליה כי היכי דפסלינן ברים החולץ (יכמות

דכחיב אין לו וה"כ לא מיפסלא מו התרומה בחכי : אכזר רב ששת הכא במאי עסקינן בכהן שיש לו ב' נשים . וא"ת למה לי ב' נשים לוקמה בחשה אחת גרושה ויש לו כן אחד ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר ואכלי העבדים בשביל כל המשפחה טלהלרבנן דר' יוסי כדאמר ביבמות בפרק אלמנה (דף סו.) ועוד הקשה ה"ר אפרים דבפרק מי שמת (ב"ב דף קמב.) אמר רב ששת אחד זה ואחד זה קנה בין מזכה לעובר בין לכשתלד ופריך ליה ממתני דבן יום אחד נוחל אבל עובר לא ומשני דהתם משום דאיהו מיית ברישא והשתח ליפרוך מרישה דבן יום חחד פוסל אבל עובר לא משום דעובר לית ליה זכייה כדמפרש הכא רב ששת גופיה ולא ה"מ לשנויי מידי "וי"ל דסבר רב ששת דלרבנן דר' שי' מסרים יוסי נמי עובר אית ליה זכייה ומעמא דעובר אינו פוסל משום סמוך מיעוטא דמפילות למחלה דנקבות והוה ליה זכרים מישוטא ולמיעוטא לא היישינן

כדחיים רבי יוסי ולהכי אוקי הכא

בכהן שיש לו ב' נשים ויש לו בנים

משחינה גרושה דכיון דיש לו בנים לח

פסיל עובר אף ע"ג דים לו זכייה

דלא חיישיכן למיעוט הזכרים כדפי׳

אבל אם אין לו בנים פוסל עובר גם לרבנן דחית ליה זכייה דבין הוא זכר בין היא נקבה הרי הן שלה ופליג רב ששת אשמואל דאמר בפרק אלמנה (יבמות דף סז.) דלרבכן אוכלין בשביל כל המשפחה כולה דסבר שמואל דלרבנן לית ליה זכייה לעובר והשתח ניחה הח דקחמר התם "רב ובדיג קמב.] ששת מנא אמינא לה דתניא גר שמת כו' ולא דחי ליה דהך ברייתא כר' יוסי דרבנן נמי לא פליגי אלא דלא חיישי למיעוטא כדפי' ואם תאמר דבפרק מי שמת (ב"ב דף קמב) גבי גר שמת ובזבזו ישראל נכסיו והיתה אשתו מעוברת לא קנו שמעו אחרי הנוספי הרא"ש כן שהפילה אשתו המחזיק בשניה

קנה ברחשונה לא קנה אמאי לא

קנה המחזיק בראשונה כיון דלבסוף

הפילה הא בפ' אלמכה (יבמות סוב)

אמרינן דוכרים הוו מישוטא משום

מיעוטא דמפילות ואין לעובר שסופו

למעוברת. ותיטה תישוק לי פוזרע אין לה עיין עליה כי היכי הפסלינן סעוברת מואין לו פיי עליו ר"ל דהתם לא קאם אלא עיין והמתו אם יבא הוולד לידי בן קיימא . אבל לא פסר ליה מן שהיא סטוברת הכא גםי הוה אמרי' שתמתין היולד יהיה בן קייםא אבללא מיפסלא מתרומה אבייה משטה מחורם ללקות עליה כמו ור: בכהן שיש לו שהי נשים. תימה

יוםי א'כ למה לי ב' נשים היה מצי למימר באשה אחת גרושה ואין לו בנים מסנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר אלא אוכל בשכיל כדאיתא ביבמות

כנעוריד, פרט למעוברת . ואם תאמר מיפוק ליה מוזרע אין ס א מיי' פיא מזלי לה מייי אליה הי היבי דתהלינו ברוש המולד (יכמות מלית מליי ומיש

בת עשרה ימים כו' . ואשה כי חזוב זוב דמה קא דריש : אדם . נה:)חלילת משוברת מאין לו עיין עליו ו"ל דהחם לא קאתר אלא עיין

*אונוחל ומנחיל יוהתורגו חייב *ותרי הוא לאביו ולאמו ולכל קרוביו כחתן שלם: גמ' מנהני מילי דת"ר *אשה אין לי אלא אשה בת יום אחד לנדה מנין ת"ל ואשה: בת י" ימים לזיבה: מנא ה"מ דת"ר אשה אין לי אלא אשה בת י' ימים לזיבה מנין ת"ל ואשה: תינוק בן יום אחד כו' : מנא הני מילי דת"ר שקיו לו שתי נשים וכו' : ממת נרושה . ייניה איש איש כזה ת"ל *איש איש לרבות בן יום אחר שמממא בזיבה דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר ס אינו צריך הרי הוא אומר °והזב את זוכו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא בין גדול בין קמן לנקבה כל שהיא בין גדולה בין קטנה אם כן מה ת"ל איש איש *דברה תורה כלשון בני חלק בעבדים ושסל את כולן מן מי יאדם: ומממא בנגעים: דכתיב °אדם כי יהיה בעור בשרו *אדם כל שהו: ומממא בממא יה זכמים קת:] לירושה אבל כל זמן שלא טלד אוכלון יש שיני ובר : וזוקק ליבום: דכתיב "כי ישבו

אחום יחדיו אחים שהיה להם ישיבה אחת בפרק אלמנה לכהן גדול (דף ס.) שם בעולם: ופוטר מן היבום: "ובן אין לו אמר רחמנא והא אית ליה : ומאכיל בתרומה : אשה זרה הכשרה לכהונה פוסלה "קלדכתיב "ויליד ביתו הם יאכלו בלדומו קרי ביה דקסבר כל זמן שהוא במעי זרה זר ש יאבילו בלחמו: ופוסל מן התרומה: "וורע אין לה אמר רחמנא והא אית לה מאי איריא זרע אפילו עובר נמי דכתיב כנעוריה *יפרט למעוברת צריכי דאי כתב רחמנא וזרע אין

לה משום דמעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי אבל הכא דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא אימא תיכול כתב רחמנא כנעוריה ואי כתב רחמנא כנעוריה משום דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה מליא אבל הכא דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה סריקא אימא תיכול צריכא קראי אתרוץ אלא מתניתין מאי אריא בן יום אחד אפי' עובר נמי אמר רב ששת הב"ע בכהן שיש לו שתי נשים אחת גרושה ואחת שאינה גרושה ויש לו בנים משאינה גרושה ויש לו בן יום אחר

מן הגרושה 'דפוסל בעבדי אביו מלאכול בתרומה ולאפוקי מדר' יוסי *דאמר עובר נמין פוסל קמ"ל בן יום אחד אין עובר לא : נוחל

ומנחיל: נוחל ממאן מאביו ומנחיל למאן לאחיו מאביו איבעי מאכוה לירתי ואי קאב (פינין ג) בעי מיניה לירתי*אמר רב ששת "נוחל בנכסי האם להנחיל לאחיו מן האב'ודוקא בן יום אחד אבל עובר לא מ"ם דהוא מיית ברישא 'ואין הבן יורש את אמו

להיות נפל חלק בעבדים וי"ל דהתם משום דתלינן שמא כבר בשעת אכילת העבדים מת העובר בבטן ולית ליה זכייה : וא" בעי מיניה לירות כו' . וא"ת דבפרק מי שמת (ב"ב קמב.) דפריך לרב ששת מהך דבן יום א' נוחל ומנחיל אבל עובר לא ומשני טחל את האם להנחיל לאחים מן האב והשהא מה היתה סברת מאברי עד שתראת אם המקשה דע"כ לריך לומר כדמשני רב ששת דתי לתו הכי הקשה ליה תי בעי מיניה לירות תי בעי מתבוה לירות כדמקשה הכת וי"ל דיפרש כמר בריה דרב יוסף שממעט בחלק בכורה אבל שובר לא ולאו משום וילדו לו אלא משום דעובר ליה ליה זכייה א"נ ידע שפיר כדמשני רב ששת טחל את האם להנחיל לאחיו מן האב אך היה סבור דאיהי מייתא ברישא וקאמר עובר לא משום דלא קנה ובשילהי פ"ק דערכין (דף ז.) דאמר שמואל אשה שילתה ליהרג מכין אותה כנגד הריון שלה כדי שימות הולד תחלה הא לאו הכי הולד מת לבסוף ופריך ליה מהא דבן יום אחד טחל אלמא ולד מה החלה הוה מלי לשטיי אבל עובר לא לומר שממעט בחלק בטר כדאמר בשמעתין אלא דעובר אין אי וכייה
דניתה איה לאורמי חולהא דרב שבה דאמה הרא אירו חויה דרושא אודא בשמוא ולחלה האחם שום חולה דני חבר לוהרוב . דניחה ליה לחיקמי מילחה דרב ששת דאמר הכה איהו מיית ברישה אליבה דשמואל ולחלק האמת שיש חילוק בין מתה לנהרגה :

ארדור מיית ברישא. והא דתנן בפ' בהמה המקשה (חולין דף עד.) השוחט את הבהמה ומלא בה בן ט' חי יש חילוק בין מתה לנהרגה כדאתר בערכין (דף ז.) והא דאמר כמי בהשוחט "במתה אתה והדר ילידתיה הייטו כמי כשנהרגה אי כמי כגון דמתה אמו מחמת לידה וכיון דעקר הולד לנאת אז לא מיים כדאמר שמואל שילהי פ"ק דערכין (דף ג.) ישבה על המשבר ומתה מחתכין אותה בשבת ומוליאין הולד וא"ת אם כן עובר טחל ומנחיל בישבה על המשבר ומתה תחלה י"ל דאין הכי נמי ונקע בן יום אחד משום דפסיקא ליה דטחל ומנחיל אבל שובר לא פסיקא ליה ומיהא בן יום אחד החורגו חייב דקתני אבל עובר לא הייט אפיט נהרגה או ישבה על המשבר עד שילא ראשו כדתנן במסכת אהלות פ"ז (משנה ו) ומיתו לה בפרק בן סורר ומורה (סנהדרין דף עבו) אשה המקשה חותך

ונוחל ומנחיל. מפרש בנמרח: כחסן שלס. מפרש בנמרח: בנדה משתעי : ואשה כי תהיה זבה וגו' והאי קרא בנדה משתעי משמע כל שהוא מין אדם אפילו קבון כדכתיב (במדבר לא) ונפש אדם והמתן אם יהיה ולד של קיימא אבל לא מיפטרא מן היבום משום מן הנשים ונו' ובקטטת משתשי קרת: תורה אור

ביו קבנ. ערכין ז.ן נפשות . כל שים כו נפש: כנעוריה . ושבה אל בית אביה כנעוריה כלומר אם דומה לימי נעורים ושבה ואם לאו לא השוב: קראי אסרון . דתרוייהו לריכי: אלא מסניסין. מדנקט יום החד ולא נקט שובר דוקא נקט: ממר רב ששת . החי פוסל לחו חחמו קאי אלא אעבדיו קאי והכא בכהן שהיתה גרושה ועבר ונשחה: ויש לו בנים. משאינה גרושה והן כהנים כשרים ועבדים שנפלו להן בירושה אוכלין בתרומה בשבילן דכתיב (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו

וגו׳ : וים לו כן יום פתד מן הגרושה . והוא חלל ואיט ראוי לכהונה ויש לו מהרין ט. סד: פס: התרומה שאין אט יודעין לברור מי מגיע לחלקו ודוקא בן יום אחד דראויבמדג

מדר' יוסי . דאמר במסכת יבמות לו זכייה ואפילו הוא במעי הוא וכל שכן האי דבמעי גרושה הוא דאפיט כשיולד לא יהא ראוי : נאסיו מן כמב . דהא אין ירושה אלא לקרובי החב : חי בעי מחבוה לירם . חפי׳ חשיבנא ליה כמאן דליתיה ירתי לאחר מיתת אביהם ואיהו מאי אהני: נוחל בנכםי כאם . אם מתה אמו

ביום שטלד הרי הוא יורשה וכשמת הוא באין אחיו מאביו ויורשין הימט נכסי אמו דאי לאו איהו הוו שקלי ליה קרובי האם דבן נוחל את אמו אבל האם אינה טחלת את בנה וכל שכן קרובי האם שאין טחלין אותו דכתיב (במדבר א) למשפחותם לבית אבותם משפחת האם אינה קרויה משפחה : אבל שובר . שבמעיה אם מתה מעוברת אינו נוחל להנחיל את קרוביו מן האב :

בקבר